

ЧАРОБНА КУЋИЦА НА ДРВЕТУ бр. 12

БЕЛИ МЕДВЕДИ У ВРЕМЕ СПАВАЊА

Мери Поуп Озборн
Илустровао Сал Мердока

Превела
Милица Цветковић

мала лагуна

Наслов оригинала

Mary Pope Osborne
POLAR BEARS PAST BEDTIME

Text Copyright © 1995 by Mary Pope Osborne
Illustrations Copyright © 1995 by Sal Murdocca

Published by arrangement with Random House Children's Books,
a division of Random House, Inc.

Translation Copyright © 2006 за српско издање, ЛАГУНА

Садржај

1. Јеси ли озбиљна?	9
2. Завијање	18
3. Терај!	25
4. Кућица од снега	33
5. Ти си шуга!	41
6. Летећи медведи	49
7. Светлост духова	55
8. Решење загонетке	60
9. О, не, још једна!	65
10. Мајстори библиотекари	74

*Посвећено Малори Лер,
уз захвалности што је ишла у пустиловине
већ дванаести пушта*

1. Јеси ли озбиљна?

Ху-ху. Кроз отворен прозор зачуо се чудан звук.

Џек је у мраку отворио очи.

Звук се чуо поново. Ху-ху.

Џек је сео и упалио светло. Ставио је наочаре. Онда је узео батеријску лампу са стола и уперио је кроз прозор.

На грани дрвета седела је снежнобела сова.

„Ху-ху“, поново се огласила сова. Своје крупне жуте очи управила је у Џека.

Шта ли хоће?, питао се Џек. *Да ли је и она знак, као зец и газела?*

Дугоноги зец и газела одвели су Џека и Ени до чаробне кућице на дрвету и у последње две пустиловине.

„Ху-ху.“

„Сачекај мало“, обратио се Џек сови. „Идем по Ени.“

Џекова сестра Ени као да је увек знала шта птице и животиње говоре.

Џек је искочио из кревета и пожурио у Ени-ну собу. Ени је чврсто спавала.

Џек ју је продрмао па се промешкољила.

„Шта је?“, питала га је.

„Дођи у моју собу“, прошапутао је Џек. „Чини ми се да је Моргана послала нови знак.“

Ени је устала из кревета за трен ока. Брзо је кренула са Џеком у његову собу.

Брат ју је одвео до прозора. Снежнобела сова је и даље била тамо.

„Ху-ху“, огласила се. Затим је раширила бела крила и прхнула у ноћ.

„Хоће да је пратимо у шуму“, казала је Ени.

„То сам и ја помислио“, сложио се Џек. „Наћи ћемо се доле кад се обучемо.“

„Не, не. Она каже *крениће одмах*. Сместа“, објаснила је Ени. „Мораћемо да идемо у пица-мама.“

„Морам да обујем патике“, казао је Џек.

„Добро, и ја ћу се обути. Наћи ћемо се доле“, казала је Ени.

Џек је навукао патике. У ранац је убацио свеску. Онда је дохватио батеријску лампу и на врховима прстију сишао доле.

Ени га је чекала код улазних врата. Тихо су се извукли напоље.

Ноћни ваздух је био топао. Испред сијалице на трему играли су ноћни лептирови.

„Чудно се осећам“, рекао је Џек. „Враћам се да обучем праву одећу.“

„Не можеш“, успротивила се Ени. „Сова је рекла *кренише одмах*.“

Скочила је с трема и упутила се преко мрачног дворишта.

Џек је застењао. *Како Ени ипачко зна шта је сова казала?*, размишљао је.

Ипак није хтео да застане. Зато је појурио за њом.

Месечина им је обасјавала пут док су трчали по улици. Кад су ушли у шуму Жапчевог Рукавца, Џек је упалио батеријску лампу.

У снопу светла виделе су се сенке и њихање грана.

Џек и Ени су зашли међу дрвеће. Збили су се једно уз друго.

„Ху-ху.“

Џек је поскочио од страха.

„То је само бела сова“, умирила га је Ени. „Ту је негде, у близини.“

„Шума је језива“, пожалио се Џек.

„Јесте“, потврдила је Ени. „По мраку и не личи на нашу шуму.“

Одједном је сова пролепршала близу њих.

„Јаој!“, узвикнула је Ени.

Џек је обасјао белу птицу док се уздизала у небо. Спустила се на грану једног дрвета – *одмах до чаробне кућице*.

А ту је била и Моргана ле Феј, чаробница библиотекарка. Дуга бела коса јој се пресијавала у снопу светлости Џекове лампе.

„Здраво“, тихо им се јавила Моргана умирујућим гласом. „Пењите се.“

Џек је осветлио лампом морнарске лествице од канапа. Онда су се он и Ени попели у кућицу на дрвету.

Моргана је држала три свитка. У сваком од њих било је решење по једне древне загонетке коју су Џек и Ени већ решили.

„Путовали сте до океана, по Дивљем западу и Африци да пронађете одговоре на ове три загонетке“, почела је Моргана. „Јесте ли спремни за ново путовање?“

„Јесмо!“, одговорили су Џек и Ени углас.

Моргана је из набора свог огртача извукла четврти свитак. Пружила га је Ени.

„Кад решимо ову загонетку, хоћемо ли постати мајстори библиотекари?“, питала је Ени.

„И хоћемо ли ти помагати да сакупљаш књиге кроз време и простор?“, упитао је Џек.

„Скоро...“, одговорила је Моргана.

Пре него што је Џек успео да је пита шта је тиме мислила, Моргана је извукла неку књигу и дала им је.

Џек и Ени су се загледали у наслов књиге: *ПУСТОЛОВИНА НА АРКТИКУ*.

„Јао, супер, Арктик!“, узвикнула је Ени.

„*Арктик?*“, зачудио се Џек. Окренуо се ка Моргани. „Јеси ли озбиљна?“

„Заиста сам озбиљна“, одговорила му је она.

„Али морате да пожурите.“

„Желела бих да одемо тамо“, изговорила је Ени и показала на корице.

„Чекај – чекај мало – посмрзаваћемо се!“, завапио је Џек.

„Не плаши се“, одвратила је Моргана. „Шаљем вам неког да вас дочека.“

Почео је да дува ветар.

„Да нас дочека? Ко?“, распитивао се Џек.

„*Ко-ху*“, чула се снежна сова.

Пре него што је Моргана успела да му одговори, чаробна кућица је почела да се окреће.

Окретала се све брже и брже.

Затим се све умирило.

Потпуно се умирило.

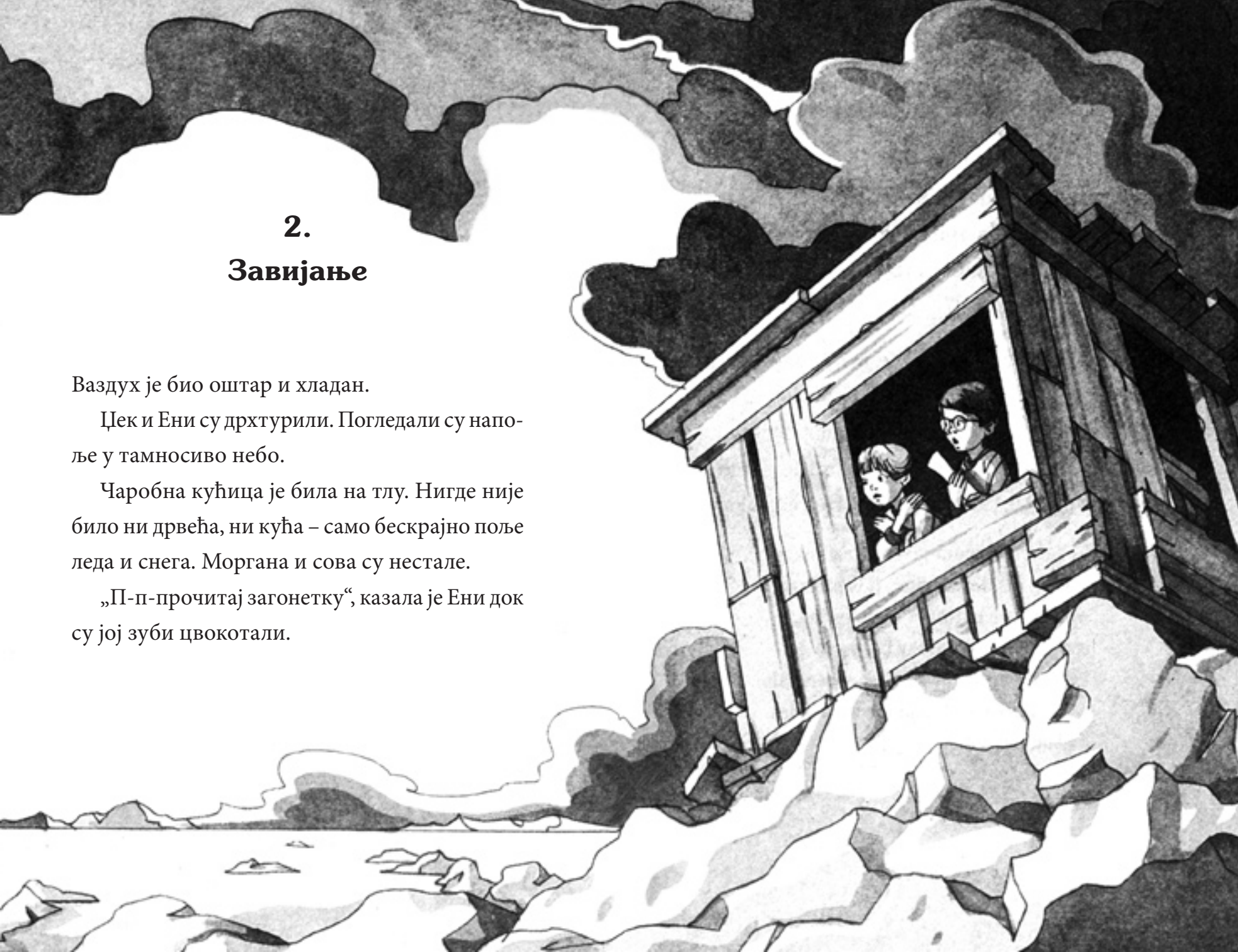
2. Завијање

Ваздух је био оштар и хладан.

Џек и Ени су дрхтурили. Погледали су напоље у тамносиво небо.

Чаробна кућица је била на тлу. Нигде није било ни дрвећа, ни кућа – само бескрајно поље леда и снега. Моргана и сова су нестале.

„П-п-прочитај загонетку“, казала је Ени док су јој зуби цвочотали.

Џек је одвио свитак. Прочитао је:

Покривам оно што је стварно
и сакривам оно што је истина.
Али понекад ти доносим храброст.
Шта сам ја?

„Било би добро да то запишем“, казао је
Џек дрхтурећи.

Извукао је свеску и преписао загонетку.
Затим је отворио књигу. Нашао је слику голог
белог пространства. Наглас је прочитао:

**Арктичка тундра је равница без
дрвећа. Током мрачне зиме покриве-
на је снегом и ледом. У рано пролеће
снег пада, али небо почиње да се раз-
ведрава. Преко лета снег и лед се топе
и сунце сија 24 сата на дан.**

„Мора да је сад рано пролеће“, казао је Џек.
„Има снега, али небо је сасвим мало светло.“

Окренуо је страницу. Ту је била слика чове-
ка у капуту с капуљачом опшивеном крзном.

„Види овог типа“, казао је Џек. Показао је
слику Ени.

„Требају нам такви капуту“, рекла је Ени.

„Да“, одговорио је Џек. „Слушај ово...“

Прочитао је гласно:

**Ловац на фоке носи капут од фоки-
ног крзна да би се заштитио од леде-
них ветрова. Пре савременог доба,
домаће становништво Арктика живе-
ло је од лова на фоке, карибуе, беле
медведе и китове.**

Џек је извадио свеску. Записао је:

Арктик

ловци на фоке носе фокино крзно

Било му је исувише хладно да би даље писао.

Притиснуо је ранац уз груди и хукнуо у прсте. Пожелео је да је код куће у кревету.

„Моргана је казала да ће нас неко дочека-ти“, сетила се Ени.

„Ако ускоро нико не дође, посмрзаваћемо се“, казао је Џек. „Постаје све мрачније и хладније.“

„Пссст. Слушај“, прекинула га је Ени.

Из даљине се чуло завијање... па још завијања... и још.

„Шта је то?“, питао је Џек..

Погледали су кроз прозор. Сад је падао снег. Видљивост је била слаба.

Завијање се појачало. Било је помешано са скичањем и кевтањем. Џек и Ени су приметили тамне обресе који су им се приближавали кроз снег. Изгледало је као да трче право ка чаробној кућици.

„Вукови?“, питала је Ени.

„Сјајно. Само нам је то још требало“, изнервирао се Џек. „Смрзавамо се, а сад и чопор вукова иде на нас.“

Џек је повукао Ени у угао кућице. Чврсто су се загрлили.

Завијање је било све гласније и гласније. Звучало је као да су вукови опколили кућицу. Цвилели су и кевтали.

Џек више није могао да издржи. Зграбио је књигу о Арктику.

„Можда ће нам она помоћи“, казао је.

Тражио је слику вукова.

„О – здраво!“, узвикнула је Ени.

Џек је подигао поглед. Зауставио је дах.
Неки човек је гледао у кућицу. Лице му је
било уоквирено крзном.
Био је то ловац на фоке из књиџе о Арктику.

3. Терај!

„Јеси ли ти дошао с вуковима?“, питала је
Ени.

Ловац на фоке се зачудио.

„Да ли те је Моргана послала нама?“, питао
је Џек.

„Сањао сам неки сан“, почео је човек. „Ви сте
били у њему. Била вам је потребна помоћ.“

Ени се осмехнула.

„Моргана некад шаље снове“, објаснила је.
„Ми смо дошли њеном чаробном кућицом.
Она лети кроз време.“